

[K. B. Andersen.]

TV-initiativ på dette område. Det er ministerens tidligere standpunkt, og jeg vil blot gerne i dag have bekræftet, at det stadig er ministerens standpunkt.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helveg Petersen): Må jeg straks sige til hr. K. B. Andersen, at jeg ikke har fraveget min opfattelse af det værdifulde i TV-undervisningen, men de betænkninger, som hr. K. B. Andersen hentyder til, rejser jo en lang række problemer, og jeg skal blot nævne nogle af tingene.

Det forudsættes i betænkningerne, at undervisningsministeriet skal udrede udgifterne til voksenundervisningen på basis af en eller anden entreprisekontrakt, og det er klart, at det må medføre mange principielle og praktiske konsekvenser. Hvordan skal man indrette de refusionsbestemmelser, der må følge en sådan entreprisordning? På hvilken måde skal f. eks. undervisningsministeriet bidrage ved vedligeholdelsen af apparatur i radio og TV, ved afskrivning af bygninger eller ved deltagelse i generalomkostningerne? Der er her et sæt problemer, som må klarlægges, inden man i undervisningsministeriet kan gå i gang med at skaffe de beløb, der er tale om.

Men hertil kommer, at vi endnu mangler at høre fra radiokommissionen om dens syn på problemerne. Efter dens kommissorium forudsættes det, at kommissionen behandler spørgsmålet om Danmarks radios forhold til planerne om en organiseret voksenundervisning og i forbindelse hermed bl. a. spørgsmålet om statens overtagelse af udgifterne til voksenundervisning. Det må efter min mening være rimeligt at afvente kommissionens stillingtagen for at se, hvordan den indpasser de 2 betænkninger, der er afgivet af arbejdsgruppen, i sin samlede indstilling. Det ville være uhensigtsmæssigt, hvis vi nu skulle gå til en ændring af radiospredningsloven, hvilket en gennemførelse af principperne i de 2 betænkninger, før vi får radiokommissionens betænkning, ville nødvendiggøre.

Det betyder ikke, at der ikke arbejdes med sagen. Vi har fra kulturministeriet sendt også den anden betænkning til undervisningsministeriet til udtalelse, og man arbejder her med spørgsmålet. Når svaret fra

ministeriet foreligger og radiokommissionens betænkning er fremme, er tiden inde til beslutninger om en mere endelig løsning på de økonomiske og organisatoriske forhold omkring undervisningen i radio og TV. Jeg håber, at det, selv om man ikke kan følge indstillingerne i betænkningen på dette tidspunkt, vil være muligt at føre den igangværende udvikling videre på en god måde.

K. B. Andersen: Der var desværre ikke meget positivt at hente i ministerens svar. Jeg kan sige, at man kunne næsten ikke se det, og det er jo særlig uheldigt, når det er fjernsyn, det drejer sig om.

For at vi kan komme videre, må der indhentes erfaringer, og for at der kan indhentes erfaringer, må man dog bare nogenlunde i gang. Det var også ministerens standpunkt, da ministeren for nogle år siden stillede spørgsmål om det samme emne her i tinget.

Radiokommissionens arbejde er ikke på nogen måde, sådan som dets kommissorium er affattet, til hinder for, at man går i gang med en øget virksomhed i radiohuset. Der er desværre sket det, at man tværtimod har nedsat den virksomhed, der var i gang på dette felt, og ministeren ved jo lige så vel som jeg, hvor lang tid der går, fra man begynder at indsamle erfaringer, og til man virkelig kan komme i gang.

De betænkninger, der foreligger fra Danmarks radios side, har regnet med, at man i 1968 skulle begynde en virkelig udvidet virksomhed. Jeg forstår, at der er meget lange udsigter til, at vi blot på rimelig måde får lagt et grundlag for at komme videre, og det må jeg beklage.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helveg Petersen): Ja, utilfredshed er jo grundlag for fremskridt, og det er i hvert fald sådan, at hr. K. B. Andersen er i besiddelse af utilfredshed på næsten alle de områder, der er tale om; der skulle altså være grundlag for fremskridt i så henseende.

Men for mig at se ville det være urimeligt, hvis vi skulle gå hen og lave om på radiospredningsloven på dette tidspunkt. Det fremgår helt klart af det kommissorium, som radiokommissionen har, at man skal tage stilling til planerne. Jeg kan altså ikke se, hvordan vi kommer uden om at afvente